

MISJONS RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 2.

15. FEBRUAR 1937

9. ARGANG

På arbeidsfeltet igjen.

Brev fra Ida Lorentzen.

Kineserne gleder sig. —

Shih Chia Chuang Hopel, fra dere med deres mange gode ønsker for dem, og fortelle at dette er for dem. Det gledet mitt hjerte å se disse igjen bevaret i troen. Mange nye var kommet med. Det blev en dyp lengsel i mitt hjerte. Gud renns mig og bruk mig. Neden vokser blant folket. Flere unge syke kommer her, og det er så herlig at vi kan vase dem Jesus, som Frelseren, som har gjort alt vel. Vi er intet, men han er alt, i alle.

Nu har kilden begynt og byen har ingen måt å gi de mange tigere i år. En lov er også kommet ut, at alle som spiser kokain etter 1. januar skal dø. Stakkars mennesker. Måske er det for at det kommer fra Japan. Stakkars mennesker. Uten Gud og uten håp.

Det er meget tort og intet høstregn, så kun få kan så. Luften er så usund og dårlig. Jeg er takknemlig for at jeg er kommet ut på denne årstid, og venter at Gud skal bevare meg og gjøre meg til velsignelse i disse vanskelige dage. Tiden blir antagelig kort heretter; men la oss bli tro til Jesus kommer. Venner vi behover megent forbønn og hjelp, infor Guds ansikt, at vi må få av hans visdom til alt. Takk for eders delaktighet. Kjærlig hilser.

Eders i Jesus forblivende

Soster Ida Lorentzen.

Forts. fra forrige nr.

Nu brast det for mig også. Jeg gråt og lo, undret meg over takket Gud. Det var umulig å tale nu. Tårene måtte få fritt løp. Det føles som at tårene klarner ømme og sjelen og gjør hjertet godt. Tenk bare: 800 redhunder med hendene opp mot himmelen står på sine fetter og priser Gud og rope av hele sitt hjertes lust. Det led som tropevindens suen når den beiser alle trær og vannmassene poser ned. Slik hørte dette ut. «Et veldig fremfarcende ver». Det er vanskelig å fortelle hvad som skjedde, men himmelen møtte jorden og engleskaren måtte få en høitidsstund. Jeg undres på hvor fryden var størst. Slik får ikke alle nåde til å være med på. Hvorfor blir denne nåde mig til del? Jeg kan bare gi et svar: Ikke på grund av min hellighet og ikke heller for mitt arbeids skyld. Det var bare for at jeg trodde på Gud og gikk da han kalte. Så ga han meg nåde til å få være med på dette og se hans hellighet.

På den annen side grensen, flere kilometer inne i Bolivia er det en Boliviansk garnison. Disse kunde høre sangen og bønnen helt dit hvor de var. Officerene var nede og besøkte oss to ganger.

Jeg sa: — Muligens skal jeg

Offer.

Kan man kalle det et offer som bare er en liten avbetalning på vår ubetalelige gjeld til Gud? Si heller: Dette er forrett. — Jeg har aldri bragt noget offer. — Husk på Afrika. — — —

Fulfürt det som jeg har begynt. Jeg testamenterer det til eder. Alt hvad jeg kan tilføye i min ensomhet er: Gid himmelens rikeste velsignelse må tilfalle enhver — som vil hjelpe til å hele verdens åpne sår. Dette er David Livingstones ord om sitt store dagsverk i og for Afrika. Hans tjener fant ham knelende ved sitt leie — død. Han ofret sig og endte blodet dette Afrikas åpne sår.

Men Jesus lever og ser denne ned og han har laget dom for Afrikas sår. (Esaias 53). Lykkelig du som er kallet til å bære evangeliets glade budskap til de sårede og lidende folk i Afrika. I kraft av Jesus blod er det en kilde i Davids hus mot all synd og urenhet. Bed for dette folk at den hellige rene frelse, ved Jesus alene, må gives med stor styrke til dette forsømte, kraftige, tålmodig lidende folk, som er dyrebart for ham som gav sonnens dyrebare, hellige liv i døden for Afrikas millioner. Han som alene kan gjøre syndere salige, som alene kan forlate synden. Han ga det offer som kan gi liv og overflidig liv. Ved troen på Jesu blod og hans ded for dig på Golgata, får du som gave uforskyldt av både dette herlige liv, som gjør syndere salige! Fortell dette, medens nådens tid ennå varer!

I Schøyen.

Gud arbeider i China

Brev fra Kamma Rasmussen. —

Syke helbredes. Onde änder drives ut.

Frykt Herren og tjen ham opriktig av hele deres hjerte, for se, hvor store ting han har gjort imot dere. Salm. 12, 24.

Kjære søskende i Herren.

Lovet være Jesus, han har gjort så store ting for oss at vi har grunn til med David å uttrykte: «Min sjel lov Herren». Jesus selv går foran og baner veien. Hvor godt å følge hans fotspor.

Siden vi sist skrev til vennene har vi atter grunn til å uttrykte: Helt veien gikk Jesus med oss.

Vi har i sommer og i hest hatt så mange syke som kommer til misjonatsstasjonen. En dag kom en kvinne med sin mor som var besatt og bad oss om vi ville bede for henne, de selv kunne ikke gjøre noe. Hun ropte og skrek og sang kinesiske viser, så folk på gaten kom inn for å se hvad som var på ferde. Men takk og lov. Jesus har seiret over djevelens makt. Vi bad for henne og lot henne gå hjem, og fra den dag var hun fri. Nesten dag kom hun til oss, strående som en sol, og fortalte hvor grusomt det var, når den onde tok fatt i henne. Hun sa: «Hvis jeg ikke skrek høit nok, vilde den onde kvele meg, og jeg var så redd, men nu vil jeg kaste Jesus for han freiste og befriude mig». Siden den tid har hun trolig kommet til møte hver sondag og er glad for å være et Guds barn. Ja, han er den sam-

me idag som fordom. En hjelper og en alltid trofast venn.

Vil også fortelle om en gammel god kristen kvinne. Siste vinter som hun hadde travelt med å samle brenne, fult hun og slo sig meget slømt. Hofsteskulen var gått av ledd og hun ble tatt hjem og lagt på den hårde kangen (kinesisk seng). Under fryktelige smørter lå hun og priste Gud. Hun visste at Herren var mektig til å reise henne op og i det håp frydet hun sig. Det var så opmuntrende å besøke henne, enda hjemmet var så usett og mørkt.

Man måtte stå ganske lenge i rummet først vi kunde se hvor hun lå. Så snart vi kom begynte hun å synge de sange som evangelistene hadde lært henne. Det tok dog ikke lang tid før hun vilde på møte. Sonnen måtte sette henne på sin trilleber — den gamle mor på den ene side og sin hustru på den andre, for å holde balansen. På denne måte kunne hun komme til møte, som var hennes største glede. Herren som hører bønn, har opreist henne og til stormet var hun den eldste som blev døpt, 71 år gammel. Ja, kjære venner! Herrens verk går fremover, og mange kinesere er med å spreder evangeliet om Jesus. En dag kom to av de troende kvinner slepende med en tigger som var kropling. De kunne nesten ikke bære ham, for han var

Vekkelsen i Pilcomayo.

Indianerne blir nye skapninger. — Argentina åpent for evangeliet.

ge og fortalte mig det. De stod og betraktet indianerne, lenet til sine hesters hals og gjorde honnor når Anden falt og det hørtes ut som et veldig tordenvær, når redhudene bad og priset Gud. Da var ikke hoie karene da og det så ut til å ha sterre makt over dem enn kanonenes broalen. De ga indianerne sine hender og spurte mig:

— Si oss hvilken makt har du? Hvormed kan du temme indianerne slik? Hvad er det som foregår? Slik hadde vi aldri tenkt kilden foregå her på jorden.

— Jo, det er enkelt og lettlig, det er Jesus, Guds kjærlighet, det skjønneste og enkleste som denne jord har sett. Guds ånd er det som kan gjøre slikt.

— Kom med oss, kom over grensen, der er det 1500 Mattakkoo-indianerne. Vi skal hjelpe deg. Hele officerstabben i Bolivia byr deg velkommen. Du skal få all den hjelp som vi kan gi.

Jeg sa: — Muligens skal jeg

komme en annen gang. Men min hjelp kommer fra himmelens Gud og han alene kan hjelpe så det betyr noe.

Nu kommer det rykter fra Bolivia at de underer sig over det som er skjedd. Det er også flere tenkende argentiner som undres over dette. Det er store muligheter idag, som må benyttes.

Samtidig anla vi en stor by der i Pilcomayo. Det ble bygget hus på hus (stråhus) og rette gater ble anlagt, gate efter gate. Riktig stor blev byen.

Møtene har holdt på stadig, hver dag nu i et halvt år. Jeg har jo vært der ute igjen. Guds ord samler massene til meter og jeg gjør regning med at minst 500 er blitt frelst. Flere hundre er også grep om de ikke er så helt overgitt enda. Deres hjerters begjær er dog å høre Jesus til.

Det går i dypet herut nu, og denne nyfreleste skare kan settes ved siden av troende i Skandinavia, hvad rent liv og familiefor-

hold angår. Alle laster bantnes. Det er jo et under så stort at det ikke er underlig det blir spurt rundt om i hele Nord-Argentina. Jeg fikk hele 3 melsekker fulle av tobakkspiper og troldomssaker. Samtidig avla de sine perleband og stas og fjas. Det skal sies at det ble gjort rent bord. Så ser vi også at det blir et dypt, andelig liv som nok kommer til å bære veldig frukt i Chaco. Det kan trygt sies at Chaco er grepset av Gud. Hvor jeg ferdes vil indianerne følge Jesus. Alle som en vil høre, alle som en vil overgå sig. Det er noe så underbart vi oplever. Dette er svar på mange troendes bønner og kamper. Gud kaldte meg og sendte mig hit for 28 år siden. Det tok tid for dette kom, men Gud gjør godt.

Nu vil jeg gjerne ha bil og så snart som mulig. For mig personlig vil det nok være bedre å være uten bil, for når jeg får bilen blir det å slite meg ut, både

mig og bilen, men jeg utholder ikke presset av tanken på alle disse som vil høre om Jesus. Församlingen her i Embarcation er jo stor — antagelig den største i Argentina, og kan behøve mig til å arbeide her; men jeg holder det ikke ut lengere å tenke på tusener og atter tusener som jeg kunde få i tale. I Chaco sitter de nure og ordentlige og glemmer alt på jord for å høre om Jesus. Skal du hjelpe meg i å komme frem til dem og til andre? Synes du at Kristi evangelium er verd å forkyne for indianerne,

Jeg skal ikke rope etter mere hjelp fra Norden, hva arbeidere angår. Her er arbeidere nok, bare det var midler nok. Det blir også så uhyre billigere å bruke innfødte evangelister enn å få misjonærer fra norden. De innfødte evangelister blir så meget forttere selvhjulpe, hvis de får lære seg til å ta fatt med en gang. Da lærer de sig til å kjenne ansvaret for å evangelisere også. Nu er her en enestående anledning, men hvor lenge varer den?

For to uker siden kom en av våre troende døpte fra Chaco hit.

(Forts. 4. side.)

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjons-tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. IVERSEN
Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adressen:

Misjons-Rosten, Sarpsborg.
Abonnementpris er: I trossa 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet kostet bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærerne. Adresseforandringer, skriftlig oppsigel og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Til Berger Johnsns bil.

Til Berger Johnsns bil er innkommet i alt i 1936 kr. 654.00 — hvorfor er kvittert i Misjons-Rosten. Hvor meget det er innkommet til kassereren har vi ikke noen sikker oversikt over, men etter hvad han fort i til side skrev til oss, skulle beløpet nu være ca. 1000.00 kroner. For dette beløp skulle vi anta han kan få en brukbar bil. Det behover han også å få.

Vårt regnskap vil se slik ut:

Innk. til sammen som er kvittert for i 1936 kr. 654.00
Sendt kassereren » 650.00

Kassabeholdning kr. 4.00

Videre er innkommet:
Uebenevt kr. 22.00
Karoline Kalonowski,

U. S. A. » 8.00
Uebenevt Espeland » 15.00

Vi vil på broder Johnsns vegne si hjertelig takk til hver enkelt som har ydet sitt bidrag.

Hvis det fremdeles er noen det passer bedre å sende beløp til Misjons-Rosten, f. eks sammen med kontingentpengene, står vi gjerne til tjente og skal videre sende beløpene.

Broderhilsen

G. Iversen.

Husk Desmonds misjon.

Belp til biber mottas av G. Iversen, Boks 10, Sarpsborg.

En av våre venner

som solgte vinterheftet, skriver blandt annet:

— «Jeg blev nettopp ferdig med å selge heftene og sender oppgjøret nu.

Det gikk godt med salget og det er jeg glad for, så fikk jeg også møte forskjellige slags folk og kanskje det også kunde bli nytte for noen. —

Har du tenkt over at ved å sprede ut gode skrifter — bøker og blade — kan du nå mange som ellers aldri kommer på steder hvor Guds ord forkynnes. Samti-

tung. Selv hadde de små bønner det lykkes dog å få ham inn i lokala, og mannen var glad for å høre om Jesus. Deres bønn er at Herren vil frelse og helbrede ham.

Med disse linjer ønskes alle vennerne et godt nytt år i Jesu navn, med inderlig takk for all forboun, og hjelpe i året som svant. Herren hjelpe, lønne og velsigne alle vennerne.

Kjærlig hilsen

Kamma Rasmussen.

dig har du god anledning til å vidne om Jesus.
Prov å selge noen nr. av Misjons-Rosten.

Ny kommisjonær i Drammen.
Abonnement på Misjons-Rosten som går på motene i Knofsgate, Drammen, kan innebære kontingenget og bestille bladet av br. Jo-hannes Ihlebek. Hans adresse er: Skoglivgård 34, Hestengen, Drammen.

Br. Einar Gulbrandsen tar også fremdeles mot kontingenget hvis det passer noen bedre å betale til ham.

Vi har forholdsvis mange abon-

nenter i Drammen og er meget takknemlig for at bødrene vil hjelpe oss med dette.

Gud velsigne dere alle.

Hjem til Herren.

Den 4/12-36 behaget det Gud å kalte br. Anton Bekkiesen inn til den hvile som er bereft for alle som tror.

Han arbeidet i skogen og fikk et tre over sig, men ifølge legens utsagn inntraff deden plutselig og smertebeitt.

Br. Bekkiesen blev frelst i 1904 og med hele sin sjel gikk han inn for å tjene sin frelses. Han stod også i mange år som forstander for den frie misjonsvirksomhet på Betel pr. Skotterud. At han var aktet av både vennene og naboen gav også den deltagelse han blev vist ved sin siste ferd uttrykk for idet man sjeldnen ser et så stort felte. Mange kraarer blev også lagt på båren.

Br. A. Toftner som har kjent avdele i 25 år var tilstede ved begravelsen og fikk anledning til å legge deltagerne på hjertet nødvendigheten av næromhelst å føre ferdig til opprørd.

Søndag den 13/13 var det minfest på Betel som var fullt av vennene som ønsket å minnes den hjelgangene.

Ja, salig er de døde som der i Herren herefter.

J. S.

Hilsen fra U. S. A.

Samtidig som jeg sender kontingensten for 1937 vil jeg takke for at jeg har fått bladet så regelmessig. Det er så interessant å høre fra de forskjellige misjonsfelter. Det gleder mig å se at

Norge stadig sender ut nye misjonsråder. Priset være Herrens navn. — Men la oss ikke glemme de gamle som har vært på feltet i lengere tid heller. Jeg er så bedrevet over å se at innsamlingen til broder Berger Johnsns bil går så sent.

Det siste stykke han skrev, i nr. 20, gjorde et sterkt inntrykk på mig. Jeg sa til mig selv at det er på tide å våkne op. Må Gud i sin nåde hjelpe oss til å gjøre hvad vi kan før vår bror blir nedbrutt på sjel og legeme.

Hvis hver en av leserne ga en krone, så er jeg sikker på at han fikk nok til en bil, for det behøver han.

La oss huske på at kongens arrend har hast. Vi vet ikke hvor lang arbeidsdag vi har eller hvor lenge dørene er åpne.

Dig har du god anledning til å vidne om Jesus.

Prov å selge noen nr. av Mi-

Hans navn er Under.

Nu julen er kommet igjen til de mange med budskap om fred og Guds velbehag. Som hyrdene hørte hin julenatt bange, på Betlehems marker da englene kvad —

En sonn er oss født, ett barn er oss givet, og fyrstendommets det hviler på ham. Hans navn det er Under — det evige livet, blev grunnet, befestet ved Kristus Guds lam.

Ett folk i stort morke fikk skue en stjerne — i dødskyggens land den klart strålte frem. De vise ifra østen som kom fra det fjerne, fikk skue den konge der søker hvert hjem.

Og røkelse, myrra og gull for ham ofret, for kongernes konge de alle falt ned. Ham tilhører makte — O Gud være lovet, Hans navn er en salve, ett budskap om fred.

Desember 1936.

Halvor Blom Bakke.

Utviklingen i jødenes historie.

II.

Da vår Herre Jesus kunne jordene åpningen av nädens husholdning — det velbehagelige är fra Herren — i synagogen i Nasaret, leste han förstö och en del av annet vers i Esaias 61. kapitel. «Og han lukket boken och gav den till tjeneren.» — Tiden var ennu ikkje inne for opfyllelsen av profetens annet avsnitt: hevnens dag og den derpå fölande gjenopprättelse av riket, som i kapitets 4. vers beskrivs med följande likhetsfremm og utvetydige ord: «Og de skal bygge op igjen det som blev edelagt i eldgammel tid, gjenreise det som har ligget ede fra de första skeletter; de skal forny edelalte byer, det som har ligget ede fra skelet till skelet.»

«Se, derfor skal dager komme, sier Herren, da det ikke mere skal sättas: Så sant Herren lever, han som forte Israels barn op fra Egyptens land,

Men: Så sant Herren lever, som forte Israels barn op fra landet i nord og fra alle de land som han hadde drevet dem bort til. Og jeg vil föra dem til baken deres land det som jeg gav til deres fedre.

Se, jeg sender bud efter mange fiskere, sier Herren, og de skal fiske dem, og derefter sender jeg bud efter mange jegere, og de skal jage dem bort fra hvert fjell og fra hver haug og fra bergklosterne. Og den skulde være dem inntil et bestemt punkt i densutviklingen — inntil fyra hedningene hadde kommet.

Hvad har nu historien å fortelle med hensyn til opfyllelsen denne profesi?

Gang på gang har jødenes utsatt for veldige og tildels mentale forsök på att tvinga bort fra deres intense hat överfor Kristus och kristna men, men aldri har det lyckats. Endel har gått över till kristdommen, dels av overbevisning dels av menneskfrykt eller regning, men stort sett har de fornerdelse och Kristus holdit sig like ubegrenset som menighetens första tid.

Dette forhold har altså helt uforandret i nitten hundratalt det plutselig i världen har inträtt en merkbar öslopsvekkande förändring, men stor sett har de fornerdelse och Kristus betydning. Er det mulig att vare

blind for att detta er de fleste som Herren vilde sende bud efter en retrograde tider.

Mange jøder brydde sig inte om sionismen og bestrebelsel. De hadde det gott i forskjellige land, hvor deres fedre i lange tider oppholder sig, og hadde ingen til å forlate «kjedgrytten» i landet for å bosette sig i Palestina.

Da Frankrike var i Norge i dagssavisene sine meter i nagoger. Da han var i grad tilfelle med de tyske som etterhvert hadde ankommet til områder i dette store rike, sendte Gud bud etter jegere antisemittismens herlige jegere som nu er ifred med å henge hjem, fra hvert fjell og fra haug og fra bergklosterne. De gav gryte ved nasjonal-socialistene i Tyskland, og har siden plantet sig til en lang rekke stater.

Men når dette er fullbyrdet, Herren: Först vil jeg da gjelde deres misgjerning døde. De har allerede fått erfarenhet med Nehemias og folk må de arbeide med hånd på verket, og med den de holde sine våben.

La oss så betrakte utviklingen fra en annen side.

I Lukas 19. finner vi lignende som Jesus fortalte «fordi han kommer til Jerusalem, og de temer at Guds rike straks skulde komme tilbyrde.»

«Han sa da: En mann av byrden drog til et land langt bort for å få kongemakt og så kom tilbake igjen.»

I det 14. vers står det: «Men hans landsmenn kom ham, og skikket sendemesten tilbake til ham og lot si: Vi ikke at denne mann skal bli konge over oss.»

Det er det samme apostol Paulus omtaler i Rom. 11. 25.

«For jeg vil ikke, bröder, skal være uitvidende om de hemmelighet — forat I ikke tykken eller selvklöke — att herde delvis er kommet till Israel, inntil fulden av hedningarne er kommet inn.»

Det var kommet forherst over Israel — ikke over alle; så jeg er jo en israelitt, av Ahams att, av Benjamins sime.» Det var også i den tid en levning tilbake efter natiutvelgelse. Men over folket re masse var det kommet fordelse. Og den skulde være dem inntil et bestemt punkt i densutviklingen — inntil fyra hedningene hadde kommet.

Hvad har nu historien å fortelle med hensyn til opfyllelsen denne profesi?

Gang på gang har jødenes utsatt for veldige og tildels mentale forsök på att tvinga bort fra deres intense hat överför Kristus och kristna men, men aldri har det lyckats. Endel har gått över till kristdommen, dels av overbevisning dels av menneskfrykt eller regning, men stort sett har de fornerdelse och Kristus holdit sig like ubegrenset som menighetens första tid.

I tre og fyra gjenstanse og trengs sin bevegelse levde makten. «Men det vil vi visse som vi lefde som vi len» og lefde i jordens leid, sig mot det jödiske därskap og israelitiske hjem, og Jesu

De to beste i sitt slags!

A.S.O.G. FJELDHEIM, Bergen.

Sannhetens og villfarelsens ånd.

Det som apostelen Paulus framholder og forkynner for oss mennesker er nødvendigheten av at vi har den sanne Gudsdyrkelse. Han åpnerbare oss sannhetens og villfarelsens ånd. Derfor er hans forkynnelse så nødvendig. Et vil ville til å motta Guds ånd, høre vi å skille mellom disse to åndene, som strider om herredømmet i menneskehjertet. Vi ser hvordan urettferdigheten tar overhånd og det er frukten av falsk forkynnelse. Det er jo så at en liten synde syrer hele deigen, og slik er det. Når en som skal lære andre, selv ikke er lært av Gud, blir en en loger for Guds og menneskers åsyn og kan derfor oppnå vekkelse i den ondes tjeneste til fortsatt å vanhelte Jesu navn. Jeg ønsker alle er opmerksom på dette. Den kristne liv innstør for Guds sannhet på jorden. Mer disse ord: Hvad du leser på jorden er løst i himlen, og hvad du binder på jorden er bundet i himlen. Den som ikke bekjenner sin synd er gjenstridig mot Gud og er straff skyldig og blir ikke stående for dommens ild. Forhend ikke ditt hjerte, men bekjenn synden og bli renset i Guds lammets blod, så kan du bli lagt fra den sykdom, som er en følge av syndens makt. Jag etter rettferdighet som er Guds barns kjennetegn og avstå fra urettferdighet. Se, han kommer snart, for

Å betale hver etter sin gjerning.

Nu ser vi iltåt at vi skal dommes etter våre gjerninger og ikke vår tro. Vi kan ikke fare hvor vi vil omkring på jorden, men våre gjerninger vil følge med oss overalt, og har vi ikke renset oss fra vår «synd mot sin næste» er vi blitt en Judas selv på talerstolen. Guds ord vil da være oppfylt på det menneskes enten til velsignelse eller forbøndelse, både her i livet og etter doden. Slike predikanter er antikrista forkjempere, som ikke er hverken åndslige kraft fra det høye, og er gatt ut for å forføre Guds barn. Guds barn skal utføre rettfærdige gjerninger og da hans tjenere, men nu ser vi det motsatte. Vi må ha Jesu tro. Da har vi seier over syndens makt, — rennelse fra synden. La sannheten velsigne deg oss, så kan vi høste velsignelse ved ham som var vårt offer på Golgata kors — utført av menneskene. Et billede på rettferdigethets korsetsfest inne i menigheten. Frafallset fra den evige Gud er nu fullbyrdet på jorden. Alle civiliserte land i verden ruster til dette forførelse, som skal komme over alle, for å prøve dem som bor på jorden. Har vi sagt oss las fra dette, eller er vi ennå delaktig i denne «synd? Vi ser den kolde kjærighet hvordan den griper om sig og troens gnist dor ut i menigheten på grunn av falske predikanters forførelse. De forlanger nok ydmykelse, men selv er de ikke ydmyke. A, hvor ydmykelsen koster for dem. Så nu ser vi klart og tydelig den falske profets forkynnelse som i

gjerning er forberedelsene av ild-havet.

Sig. Friskila.

Vekkelsen i Pilcomayo.

(Forts. fra 1. side)

Han forteller at Julius Roera, en stor Mattakkoh-høvding i nordost, var på en misjonstasjon i Chaco. Men etter å ha vært der en tid og hørt protesterte hovedmenn og sa: «Dette er ikke det evangelium vi vil ha. Dette er ikke det evangelium som befri oss fra tobakk, sprit og kokain, samt lasters». Vår troende brosfolk talte med ham og innbed ham til å reise til Monte Carmo, — det er vårt nye arbeidssted i Chaco — og høre Aparicio (en av B. Johnssons evangelister. Red.) og se og høre der. Dette skulde han gjøre.

Idag fikk jeg høre at en annen høvding fra syd-est hadde vært på samme misjonstasjon. Han hadde med sig 10 mann og oppholdt sig der i 3 dager. Han protesterte meget og sa: «Det er ikke det evangelium vi har fått. Vi har sluttet å reke, bruke kokain og sprit. Vi har blitt forandret i vårt liv. Men her har dere møter og så roker dere og lever det gamle livet. Vi reiser hjem». Det var en av våre troende på de avsidesliggende trakter i Chaco.

Ja, det er trang etter Jesu evangelium og vi behøver å komme omkring med det. Vi kan si at alle døre står åpne nu.

Berger N. Johnsen.

Den frie misjonsvirksomhet	
på Betel pr. Skotterud	er nu i
også virksomhet igjen etter noen	års stillstand.
Predikende brydre som ønsker å besøke oss bedes skrive til	
Johns. Schulstad	eller
W. Svan, Magnor st.	

Kvitteringer.

Den norske Congomisjon.

I annet halvår 1936 har jeg motatt følgende beløp til misjonar.

Alb. M. Christiansens virksomhet i Belgisk Congo: Fra

Stavanger, ubenevnt kr. 50.00

Birketveit, T. H. O. € 60.00

Hamar, «Jo.» € 20.00

Moss, J. O. L. til evangelist kr. 75.00

Bekåsen € 100.00

Rygge, en syster € 5.00

Naresto, I. H. € 5.00

Skien, M. L. € 5.00

Hyggen, O. K. M. € 5.00

Sunnan, L. F. B. € 5.00

Aheim, D. H. € 5.00

Magnor, venner ved A. Bekåsen € 245.00

Ved G. Iversen € 6.00

Haugeund, venner ved P. Sagstad € 50.00

Moss, kvinnemisjonen ved fru Albertha Larsen € 200.00

Vestby pinsemisjonen ved Anna Davidsen € 80.00

Sarpsborg, venner ved I. Bergh € 243.51

Oslo og Sørkedalen ved Ole O. Fjeld € 600.00

(herav kr. 75.00 fra en br. i Prinsdal og kr. 40.00 fra en soster til evangelist.)

Drammen € 450.00

Aheim, P. H. € 10.00

Videre har jeg mottatt til nye misjonærer i henhold til br. Christiansens opropp:

Drammen, 2 søstre kr. 10.00

Bergen, 3 søstre € 100.00

Moss, venner, Logen ved fru Olga Johansen € 135.00

Drammen € 100.00

til sammen kr. 345.00,

Troende venner
Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)
Pløens gt. 2 b II, ved Youngs-
vet, Oslo.
God middag,
Kaffe og smørbrød.
Rimelige pr.

som jeg har innsatt på sep-
bankkonto.

På misjonens vegne ber jeg
enkelt gi givere motta en hjel-
tak til med ønske om Herrenes
velsignelse i det nye år.

Danvik pr. Ø. Rønning den 2.
nuar 1937.

Erling Syvert

Christofa Brundtland, Kina,
Innkommet til C. Brundtland
Kina 2 halvår 1936:

O. H. kr. 1

Ub. € 20

I. Spurkeland € 20

Ubenevnt € 50

A. A., Bergen € 50

Venn. Espeland € 50

Venn. Eigerey € 11

De eldre søsters misjon,
Bergen € 50

Forsaml. Skostredet 17,
Bergen € 10

Venn. Fonnes € 100

Venn. Skudeneshavn € 150

M. H. Volda € 30

Ub. i Sunnmøre € 20

B. N. Espeland € 15

M. Bullin € 65

Hvorfor med takk kvitteres,

Bergen 5. januar 1937.

L. Hvidsten kasserer.

Nordre Skogvei 26, Berg-

Glittenberg, Afrika.

Til br. Glittenbergs i Afrika siden 5. november til 31. desember innkommet følgende beløp:

En br. i Mosterhamn kr. 20

Johs. Skår, do. € 10

En br. i Mosterhamn € 10

Laura Bærøen € 10

M. & C. Fjeldberg € 10

Vennene i Stavanger ved O. Ottesen € 121

Johan Studsvik, Moster-

hamn € 5

Sondagsskolen i «Zion» € 15

Hvad du får lykke til € 10

En br. i Mosterhamn € 10

En str. i Mosterhamn € 5

H. & E. S., Bergen € 10

Mottatt i alt året 1936 kr. 1053.1

Idet jeg på Glittenbergs veg

vil si alle gi givere en hjertelig tak

for eders trofasthet og offe-

rlighet i året som svant, øns-

te jeg Guds velsignelse til fremde-

å være med i tjenesten for v-

Mester. Lønnen vil ikke uteblib-

le, han har sagt selv at vi skal

være med dele bytte. Dagen næ-

mer sig da vi skal løftes fra la-

og byene, så la oss alle gjøre no-

hver på vår måte i tjenesten

i innhøstningsarbeidet for han kon-

mer. Som leserne vil forstå

ovenstående beløp for hele år-

til ophold av 3 personer (nu 4)

dertil reiser rundt om i distri-

tet med evangeliet så kan enhver

tenke sig resten. Så jeg vil si

dig som ikke var med å støttet

Glittenberg i 1936, var med

1937, og la ikke siste halvdelen

vers 24 i Ordsproget 11. ramme-

dig.

Hermed ønsker jeg alle leser-

et godt nytt år.

Med broderhilsen

R. Løklinghol-

kasserer.

Glimmen trykkeri, Sarnsbor-

mot åndsbevegelsen. Han erkjenner dog som kirkefader den dag idag, ja er blitt grunnleggende for kristelig terminologi. Han skrev et stort skrift om ekstasen, foruten en omfangsrådig teologisk litteratur. Han omtaler de åndelige gaver, deriblant tungatelen og profetien som enno ca. 200 var i virksomhet; ikke minst der hvor montanismens brann kom til. (Tertullian, død 230 i Nord-Afrika.)

I sitt verk «om skuespill» kap. 29 omtaler han de nydelssyke som søker teatret og forlystelser. Da sier han:

«Hvilken nydelse kan være større enn avsmak på nydelsen selv, forakten for hele verden, sand frihet, god samvittighet, et tilfreds liv, seier over all dedsdrykt, å trede hedningernes guder under fotter, å utdrive djevelen, å helbrede sykdomme, å bøde Gud om åpenbareleser og leve for ham? Dette er de kristnes nydelser og deres skuespill: de hellige, ufor-gjengelige nådegaver.»

Montanismen var en kraft innen Storkirken og en kraft innen de menigheter de selv organiserte utenom kirken. Den spores i flere århundre, men fikk mindre og mindre betydning. Det bærer nu ubehjelplig mot den merke og åndløse katolisisme.

4. Nådegaverenes virksomhet i oldkatolsk tid.

Jo mere vi studerer dette emne, jo herligere blir det for våre hjerter. Enda har ikke Satans stormangrep på de åndelige gaver formådd å rydde dem ut av menigheten. Den periode som vi nu er kommet inn i gir mange vidnesbyrd herom, skjønt vi